

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: I den meget muntre og velfortalte lille Historie, som den højtærede Minister gav os, og hvori han gav os et Indblik i sine sjælelige Kampe hver Morgen, fremstillede han det selv, som om det, man bebrejdede ham, var hans skarpe Kanter. Nej, paa ingen Maade, hverken hans skarpe Kanter eller hans Ubehagelighed kunde i nogen Henseende fremkaldte nogen Udtalelse af mig af den Art, jeg fremkom med, men den højtærede Minister sagde, idet han brugte Eksemplet fra denne Professor, at naar han saa dem, kunde han ikke lade være — ja, jeg maa sige, at det giver ogsaa os noget at tænke paa; det er frygteligt. Hver Gang den højtærede Minister ser os, kan han ikke lade være med at sige, hvor uendelig meget bedre han er end os andre. Og det er det, som er Fejlen hos ham, det er slet ikke hans Ubehagelighed eller skarpe Kanter. Vi maa altsaa tage os sammen, se at blive lige saa flinke, som de er i Landstinget, hvor den højtærede Minister aldeles ikke havde en tilsvarende Tilbøjelighed, som han har, efter at han er kommet her i Tinget.

Men i øvrigt vil jeg sige, at denne Forhandling slutter efter Ministerens Udtalelser nu til sidst meget bedre, end jeg havde tænkt mig, at den kunde gøre. Om det foregaaende skal jeg kun endnu en Gang sige, at naar Ministeren siger, at ved den nævnte Fremgangsmaade er der en fuldstændig Garanti, ikke blot en Enkeltpersons Handling gennem alle de og de Myndigheder, gør jeg opmærksom paa, at der mangler een Garanti, nemlig den, at den, hvis Velfærd det drejer sig om, faar Lejlighed til at forsvare sig, til at skabe sig Mulighed for et Forsvar. Det er udelukket. Ministeren siger, at der er mange, der indespærres paa Sindssygehospitaler for mindre Ting, paa en praktiserende Læges Erklæring om, at vedkommende er syg. Javel, men derefter bliver dette Skøn prøvet paa Sindssygehospitalerne af de kyndigste Folk, der skønner over, om den Diagnose, der er stillet, er rigtig eller ej; og endvidere kan Opholdet der begrænses. Men her træffes der netop en Afgørelse, der siger, at den vedkommende ikke er sindssyg, men farlig, og saa kan han indespærres for Livstid, og ingen Iagttagelse derfra, hvor han bliver sat, kan forandre dette Forhold, idet det Forhold,

hvorefter han er indsat, bliver ved med at bestaa. Derfor er det overordentlig heldigt, at den højtærede Minister nu har sagt, at han er klar over, at der saa hurtigt som muligt maa tilvejebringes en Ordning, hvorved det ikke bliver Administrationen, men Domstolene, der kommer til at danne Grundlaget for Afgørelser af saa vidtrækkende Betydning som den, der her er Tale om.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Der faldt en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Pürschel og noget stærkere fra det ærede Medlem Hr. Rode, der kunde opfattes, som vi i Valutaraadet havde tilsagt noget som helst i Retning af at gaa med til det, man har kaldt „andre Foranstaltninger“; og hvad man forstaar ved „andre Foranstaltninger“, er jo ikke tvivlsomt, det er saadanne Foranstaltninger som Importregulering, Rationering, Prisregulering o. s. v. Det maa jeg paa det bestemteste tage Afstand fra baade for Hr. Madsen-Mygdals og mit eget Vedkommende. Det ærede Medlem Hr. Rode vil jo vide, at jeg i det sidste Møde netop udtrykkelig fremhævede dette, at der maa paa det bestemteste tages Afstand fra, at der ligger noget saadant i den Udtalelse, der her foreligger. Det gør der netop ikke, der ligger ikke andet end det, som vi var enige om, og som er ret overskueligt og begrænset.

Med det samme vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg havde ventet et Svar fra den højtærede Justitsminister, men maaske jeg tør forvente det fra en anden af de Herrer Ministre, paa det Spørgsmaal, der blev rettet til dem angaaende den omtalte Affære i Kolindsund, hvor nogle fredelige Landbrugere, der driver deres Erhverv, som andre Landbrugere i Almindelighed gør det, bliver, kan man gerne sige, overfaldet af en Organisation, som støtter sig til de mægtige samvirkende Fagforbund. Man vil tvinge disse Mænd ind i en Kamporganisation, som de ikke har Brug for. De vil staa som frie Mænd og drive deres Erhverv, som andre gør, men da de vil det, bliver de udsat for en Blokade, der tilsigter i første Omgang at sætte deres Arealer under Vand og dernæst af afskære dem fra at afhænde deres Produktion, idet alt, der kommer fra Kolindsund, er ligesom pestbefængt, hvor det